

LASTBILSHYTTE, EN ARBETSPLATS?

Så var det då det här med hytten klassad som arbetsplats, Självklart!...? Frågan är om så många av er i själva verket vet att utrymmet där ni sitter i minst 1.800 timmar om året, och ofta också sover i, inte är klassad som arbetsplats. Var är då arbetsplatsen?

Jo, för er anställda chaufförer är arbetsgivarområdet (Åkeriet) en arbetsplats, medan ni enbilsåkare helt saknar arbetsplats. Frågan man ställer sig är, varför man skall föra arbetstidsbok. Det borde räcka med att skriva upp den tiden det tar att hämta bilen på morgonen och tanka på kvällen. Å andra sidan kan man ju inte kräva lön för den tiden man inte är på åkeriet. Jag kan inte lösa detta på annat sätt än att maktens män får se till att ordna upp detta elände snarast, utan 15 års utredningar.

Om nu myndigheterna lyssnar på vägens folk, vad kan vi då kräva av våra arbetsplatser? Detta skall vi alla ta oss en funderare på. Nu är det inte hytten som är yrkesförarnas värsta problem, utan det som rör sig utanför. Men det finns en del som skulle kunna göras bättre.

Till att börja med kan man bunta ihop alla ståhytterna och kräva hytter med en viss luftvolym, vilket det ryktas om snart skall krävas. På komfortsidan är det detta med hyttklimatet. Effektiva värmeanläggningar och luftconditioneringar i all ära, men detta evinnerliga vridandet och ryckandet i alla reglagen på

morgonkvisten innan man till slut hittar den rätta temperaturen, är återkommande varje morgon. Eländet fortsätter på dagen när den "gula bollen" värmt upp vårt vackra landskap, och det är dags att starta kylskåpet. En klimatanläggning där man trycker in sin temperatur på display skulle sitta fint. Till detta en kupévärmare som är tystgående och aldrig krånglar. Och hur i all världen klarar man hålla rutorna immfria? Varken luftconditioneringen eller hushållspapper tycker jag rår på imman. Under Sveriges kalla vintrar önskar man att tillverkarna kunde fixa värmslingor i ratten, mot fastfrusna fingrar. Också bättre termostat för sätesvärmaren skulle inte sitta fel då det 10 minuter efter start ofta börja osa julsinka. Sekunderna efter upptäckter man att det pyr kring den bakre regionen av kroppen. Detta anser jag är ganska obehagligt och onödigt.

Belysningen på våra fordon anser jag vara undermåliga. Okej, med helljuset och 4-10 extra ljus på vardera 100 watt är ljuset hyggligt, men två 70 watts halvljus är på tok för lite.

Vad händer med mötesljuset och när kommer UV-ljuset? En annan sak är att lagens väktare borde sätta P för dessa felriktade lykter som likt en blåslampa bränner en i ansiktet vid möte. Nej, istället är det högsta beredskap på att likvidera de stackars 5 watts ljuspunkter med orange glas som pryder flera nyttofordon.

En liten detalj som jag tror att de av er som röker önskar sig är belysta askkoppar. Har jag fel?

När det gäller hyttsäkerheten ligger Sverige långt framme, men hur går det när slagprov slopas och hytten blir en arbetsplats. Det går inte ihop. Det blir mycket för myndigheterna att klura ut. Men de skall vara goda för att inte Sveriges livsviktiga yrkeskår kräver att även vägen skall klassas som arbetsplats (ännu). Nå väl, vi får hoppas att våra övermän är kapabla att lösa detta med hytten som arbetsplats.

Till alla vägens hjältar vill jag önska lycka till och ber er att stå ut med all skit som släpps över er. Själv avvaktar jag tills allt är som det borde vara.

Hälsningar CB 2694

Bo Norvinge (F.d. Svelast)